

A, ad hunc modum prædixit: Videbunt Filium hominis venientem in nubibus cœli, cum virtute multa, & maiestate: & mittet angelos suos cum turba & voce magna, & congregabunt electos eius à quatuor ventis cœli, à summo cœlorum vsque ad terminos eorum. Quocunque dispersi congregabuntur ad eam gloriam, quam diligentibus se Deus ante iacta Mundi fundamenta præparauit. Rapiemur in nubibus, inquit Apostolus, obuiam Christo in aëra, & sic semper cum Domino erimus. 1. Theff. 4.

TERTIA PSALMI PARS.

Quoniam nouit Dominus viam iustorum, & via impiorum peribit.

Illud, Quoniam nouit, hoc loco idem est atq; Quoniam approbat, vel curæ habet, quemadmodum & Psal. 37. vers. 18. sumitur, vbi legitur, **ידע ד' ימי חיים**: id est, Nouit Dominus dies integrorum. Nā alioqui, si simpliciter hoc verbum pro eo quod est scire & intelligere accipias, sensum Prophetæ amittes: & præter rationem erit dicere, quòd viam iustorum sciat, cum nec impiorum vias ignoret. At hîc Vates Dominum viam iustorum ideo nosse dicit, vt causam doceat, quare illis omnia prospere cedant. Iam si ideo bene est iustis, quòd viam illorum Dominus non ignorat: eadem ratione bene erit & impijs, quorum utiq; omnia nouit. Proinde quod hîc dicit: Quoniam nouit Dominus viam iustorum: idem est atq; Quoniam placet Domino via iustorum: vt idem sit quod Psal. 37. vers. 23. alijs verbis sic ponitur, **וידע ד' את דרכיו**: id est, Et via eius delectatur. Ideo de via impiorum non dicit, quod à Domino cognoscatur, sed quòd sit peritura. Sic Matthæi 7. minatur se Dominus dicturum hypocritis: Non noui, vos.

Verf. vlt. LECTIO.

Hac itaq; tertia Psalmi parte Vates præcedenti piorum & impiorum discrimini, & impari forti causam vnico hoc versiculo subiicit, qua doceat, quare beati sint pij, & infelices impij: quare illi sint ad æternam felicitatem congregandi, isti diuini iudicij vento in morè quisquiliarum projiciendi. Quoniam, inquit, nouit Dominus viam: id est, morem, ingenium, vitam, institutum, studium approbat, curæq; suæ commissam habet, adeoq; tuetur, ac per omnia dirigit. Quid autem malè cesserit illi, cuius via Domino placet, & ab illo dirigitur? Impiorum verò via peribit: id est, omnes illorum conatus, omnia studia & instituta prorsus euanescent, & in nihilum redigentur. Habent enim potentiam contra se iusti iudicis, cuius iudicio condemnantur ac perdentur.

EXPLANATIO.

Duo sunt hoc versu notanda. 1. Vnum est, placere Domino viam iustorum, impiorum verò displicere. Quam autem via iustorum nihil sit aliud quam iustitiæ ac pietatis, impiorum verò malitiæ & iniustitiæ studium: colligimus ex hac particula, diligere Deum iustitiæ studium, & detestari impiorum malitiam. Quisquis ergo Deo displicere nolit, viam impiorum deserat, & iustorum apprehendat. Etenim in omni gente qui timet Deum, acceptus est illi, &c.

OBSER. I.

2. Alterum est, hanc esse felicitatis veræ ac perpetuæ causam, si via nostra Deo placeat: infelicitatis verò, si displiceat. Nam in summa, placuisse Deo, felicem: displicuisse, infelicem ac perditum reddit. Expendat itaq; sua quisq; studia, ac videat quam viam iustorumne vel impiorum in hac vita ambulet. Nota est via iustorum, nota est impiorum, modò carnis non obcæcemur affectibus. Quali quali loco in oculis Mundi huius sit iustorum via, omnino dirigitur à Domino & ad sempiternam felicitatem tendit: rursus quam tumis arrideat carnalibus via impiorum, finis illius ad perditionem definit. Lata est via, inquit Christus, quæ ducit ad perditionem, & multi ambulant eam. vt lata sit, a mœna videatur, & acceptabilis: peribit, inquit Propheta. Quare? Quia Domino displicet. Math. 7.

II.

PSALMVS II.

ARGVMENTVM PSALMI.

Sub typo regni Dauidis de firmitate & amplitudine regni Christi vaticinatur hic Psalmus: simulq; vanos gentium, populorum ac principum conatus, quibus Christo erant frustra obluclaturi, iraducit: & quosuis potentes ad resipiscentiã ac debitam fidem & subiectionem hortatur.

Vsus Psalmi huius.

Psalmi huius vsus est, ad confirmandum in tribulatione ac persecutionib. piorum animos, ne potentia, violentia, rebellionē, ac sauitia tyrannorum huius Mundi perterrefacti, à Christo deficiant: sed certò scientes immotum illi regnum super omnes gentes à Patre datum, omnemq; aduersariam potestatem prorsus perituram: beatum verò futurum, quisquis illi firma fiducia adhaerit: inconcussam fidem seruent. Et ad hunc modum vsi sunt hoc Psalmo Apostoli Actorum 4. cum seniores ac principes populi Israël mandassent, ne omnino in nomine Iesu docerent: Domine, inquiunt, qui fecisti cœlum & terram, mare, & quæ in eis sunt, qui Spiritu sancto per os patris nostri Dauidis pueri tui dixisti: Quare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania, &c.

Dispositio.

1. Habet autem & hic Psalmus trinam diuisionem. Prima, Vates impiorum regum, principum ac populorum furorem aduersus regnum Christi sauiturum prauidet, ac simul irritum fore prædicit, v. 1. 2. 3. 4. & 5.
2. Altera, personæ Dei patris, ac Mesia filij, de regno hoc loquentes introducuntur, vers. 6. 7. 8. & 9.
3. Tertia, admonet Propheta rebelles huius Mundi principes ac iudices, vt rectè sapiant, Domino in timore seruiant, & filium osculentur: ac simul perditionis minas propter immorigeros, & felicitatis promissionem propter pios ac fideles adiicit, vers. 10. 11. & 12.

PRIMA